શ્રી નવિન

વિચાર તરંગ જ્ઞાન ઉપદેશ

ભજનાવળી.

કીંમત ચાર આના.

શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ

વિચાર તરંગ ભજનાવળી.

રચનાર.

સ્વામી. રામપુરી ૐકારપુરી

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાલા.

કાલુપુરરોડ—અમદાવાદ.

તથા

સોમચંદ કેશવલાલ શાહ.

ઘીકાંટા—અમદાવાદ.

સુધારા વધારા સાથે આવૃતી બીજી. પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૮૪ સને ૧૯૨૮

ધી સૂર્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા પટેલ મૂળચંદભાઇ ત્રીકમલાલે છાપી. ઠે. પાનકોર નાકા—અમદાવાદ.

કીંમત ચાર આના.

વીસમી સદીની
નવીન શોધ
સંગ્રહણી (ગળતી) માટે અમૃતમય
ઉપાય.

પ્રતિષ્ટિત અને વિદ્વાન વૈદ્ય ડાકટરોની દવા ખાઇ કંટાળેલા, સંગ્રહણી (ગળતી,) મુંબઇના ઝાડા, અતિસાર અને આંતરડાના ક્ષયથી પીડાતા નિરાશાજનક દર્દીને આશિર્વાદરૂપ થઇ પડેલી ત્રીસ વરસના અનુભવની રામબાણ દવા માટે રૂબરૂ મલો યા સવાલપત્રક મંગાવો.

અમારૂં બાલાનંદ બચ્ચાંઓને રૃષ્ટપુષ્ટ આનંદી અને સુંદર બનાવે છે. કીંમત રૂ. ૦-૧૨-૦ પોસ્ટ જુદુ.

તા. ક. તથા દરેક રોગની રામબાણ દવાઓની સલાહ અમારે ત્યાંથી મફત મળશે.

પત્ર વ્યવહાર નીચેના સરનામે કરવોઃ—

માણુસાવાળા માસ્તર કે. જે. પટેલ એન્ડ સન્સ.

સ્પ્રુ. સ્પેસીઆલીસ્ટ

કાળુપુર, ડાંડીગરાની પોળ, તંબુગરાનીખડકીમાં

ઘર નં. ૩૫૬—**અમદાવાદ.**

વિચાર તરંગ ભજનાવળી.

દેવી પ્રાર્થના ૧

નમું હુંતો નીસદીન સરસ્વતીને
પ્રથમ સ્તુતી, કરૂ હું તુજની
ઈશ્વરી, તુ ખરી, દીલધરી, મન ઠરી
તારણુ મારણુ, તમો આધારણ નીસદીન
પ્રેમપૂર્વક વિનવું તમને
રીદ્ધી સીદ્ધી દેજો અમને
રસના દાયક થજો સૌને નીસદીન

પ્રભાતિયાં ૨ રાગ રેન સારી જાગી મેતો

જય જય સીવ સુત, ગણુપતી દેવા
ગણુપતી દેવા હુંતો, કરૂ તારી સેવા જય જય
સુભ કામ ઇચ્છું આજે, પુર્ણ કરજો મારા કાજે
રીદ્ધી સીદ્ધી તમને છાજે, દયાળુ છો દેવા જય જય
દોશ પાપ હરજો મારા, વિધ્ન દુર કરજો સારા
સર્ણાગતે રાખો તારા, ધરૂ થાળ મેવા જય જય
ઇચ્છું કાવ્ય કરવા તારી, મતી પહોચે નહી મારી
દાસ તારો લેજો ધારી, આપો બુદ્ધી સેવા જય જય
અલ્પ મતી મારી જાણો, દયા સીંધુ પ્રેમ આણો
માઉ શુ હું તારા ગુણો, સદા ઇચ્છું સેવા જય જય

પ્રભાતોયાં ૩ રાગ જય ગણેસ જય ગણેસ

ઉઠીએ નંદલાલ ગ્વાલ, રાહ દેખે તોરી
રાહ દેખે તોરી શ્યામ, નંદકે કિશોરી ઉઠીએ
ભોર ભયે ચકવે જાગે, કરત કિલ કોરી
મેના પોપટ નાદ કરત, ખેલત મયુર મોરી ઉઠીએ
દીપક જોત મંદ ભયે, પનીયા જાત ગોરી
ગ્વાલ બાળ ગૌવા છોડ, ઠાડે અંગન તોરી ઉઠીએ
રામપુરીદાસ તોરો, પુરો આસ મોરી
સેવક જનકો સહાય કરો, વિનંતી સુનો થોરી ઉઠીએ

પ્રભાતીયા ૪ રાગ સદર

આઇએ બ્રજરાજ આજ, નંદકે દુલારે
નંદકે દુલારે શ્યામ, મોરે મુગટ વારે આઇએ
કાનન કુંડળ શોભત આપ, પિતાંબર ભારે
મુકતા હાર ગલે બીરાજે, બનસી કર ધારે આઇએ
શકળ જગત સેવત તુમહો, મોહી બ્રજનારે
નારદ સારદ ધ્યાનજ ધરત, બ્રહ્મા મુનીસારે આઇએ
જગત જનોકી સહાય કરત, પુરત આસ સારે
ગુરૂ પ્રતાપસે કહેત રામપુરી, હમ દાસ તીહારે આઇએ

પ્રભાતીયાં ૫ રાગ સદર

ધાઇએ બ્રજ રાજ તુમ, ધેનુ દબત સારી
ધેનુ દબત સારી શ્યામ, વાર કરો હમારી ધાઇએ
ગ્વાલ બાળ કરત પોકાર, પડત મેરૂ ભારી
ત્રાહે ત્રાહે ગૌવા કરત, પડત ધરણી સારી ધાઇએ
સુનત પોકાર દોડકે હરી, ટચલી ઉંગલી ધારી
મેરૂકો ઉઠાય લીઓ, ગૌવા બચાઇ સારી ધાઇએ

લીલા દેખે અચંબો પાયો, ગ્વાલ બાળ ભારી
ગરૂ પ્રતાપે કહે રામપુરી,ઇચ્છું સરણાગત તીહારી ધાઇએ

પ્રભાતીયાં ૬ રાગ રેન સારી જાગી મેંતો

નંદકે નઠોર કાના, મટકી તો ફોરી
મટકી તો ફોરી કાના, બૈયા મરોરી નંદકે
જાતી હું મે દધીયાં બેચન, બીચ ન રોકોરી
પૈયા પડુ તોરે કાના, કહુ કર જોરી નંદકે
રસ્તે બીચ રોકો કાના, નહી સોભા તોરી
જાને કઆી સાસુ બતીયાં, તોડે ખાલ મોરી નંદકે
જસોદાસે કહુગી જાકે, હકીકત તોરી
હીરા ચીર ફાડ ડાલો, નઠોર ભયોરી નંદકે
દાસ રામપુરી સદા, કહે કર જોરી
સર્ણ મેંતો રખો કાના, સુનો બાત મોરી નંદકે

પ્રભાતીયાં ૭ રાગ ઉપરનો

સુનો બાત મોરી ગોપી, કહુ થોરી થોરી
કહુ થોરી થોરી ગોપી, મહી દાણ દોરી સુનો
સાસુકું તુ કહીયો જાકે, નહી મોકુ ચોરી
મહી દાણ લઉં ગો તોસે, કર બર જોરી સુનો
ડર કોઇકો રાખત નહી, સુનો ગોપી ગોરી
દેદો જલદી મોકો દાણ, સુની બાત મોરી
કરેગો કયા કંસ રાજા, મોસે યુદ્ધ ઘોરી
રામપુરીદાસ ઠાડો, દોહી કર જોરી સુનો

પ્રભાતીયાં ૮ રાગ મુજ અબળાને મોટી નીરાંત

ગરીબ નીવાજ મારે આસરો તારો, દાસને પાર ઉતારોરે

સંસાર સાગર મહા જળ ભરીઓ, લાગે છે ખારો ખારોરે
મુજ રંક પર રહેમ કરીને, બેડી પાર ઉતારોરે ગરીબ
ધર્મ કર્મમાં કાંઇ નવ સમજ્યો, કર્યા ન સુદ્ધ વીચારોરે
અનીતી અધર્મમાં મસ્ત બનીને, બાંધ્યો પાપનો ભારોરે ગરીબ
લાખ ચોરાશી ફરી ફરી થાકયો, આવ્યો ન એકે આરોરે
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, મન મમતાને વારોરે ગરીબ

પ્રભાતીયાં ૯ રાગ ઉપરનો

ચંદ્ર સુરજ બે જાપ અજંપા, ખેલ બન્યો એક ખાસોરે
સુખમણા સુણ સીખરપર બોલે, વસીયલ ત્યાં જઇ વાસોરે
હ્રદય કમળમાં જોને વીચારી, અખંડ જોત પ્રકાસોરે ચંદ્ર
ઝરમર ઝરમર મેવલારે વરસે. અમ્રત પ્યાલો ત્યાં ખાસોરે
હરીજન હેત કરીને જપીયે, પાપી મન પસ્તાસોરે ચંદ્ર
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, સત સંગે જીવ જાસોરે
ગુરૂ ગમ ગ્નાન ગ્રહણ કરી લેજો, વણ સમજે પસ્તાસોરે ચંદ્ર

પ્રભાતીયાં ૧૦ રેન સારી જાગી મેંતો રેન સારી

બનસરીકુ ભુલ કાના, બેલન લે આયો
બેલન લે આયો કાના, બનસરી ભુલ આયો બન
એસો કામ તુને કીનો, બીચાર ન મનમે લીનો
ધબરા કે રેન બીચ, ભાગ તુંહી આયો બન
સમજ્યો ન તુંહી કાંઇ, કીસ બીધ સમજાઇ
મોપે દયા જરા ના આઇ, રાત રેહ આયો બન
બાલ બાલ બીખરે સારે, મુગટકુ ભુલ્યો પ્યારે
રામપુરી દાસ તોરે, ગુન તેરા ગાયો બન

પ્રભાતિયાં ૧૧ રાગ ઉગ્યો અરૂણુને ભયો અજવાળો

આદ્ય શક્તિ અલબેલી અંબા, જગમાં જોત પ્રકાસેરે
ત્રીગુણ રૂપ માં આપનુ જોતાં, કષ્ટ બધા દુર થાસેરે
અકળ ગતી માં તારી નીહાળી, પામર આવે તુજ પાસેરે
દેવતણા દુઃખ દુર થવાને, ચડયા ભગતોની વારેરે
અહીસાસુર મહીસાસુર રોળી, દેહના દુઃખ નીવારેરે આદ્ય
આરાસુરમાં અંબા બીરાજે, પાવાગઢમાં કાળીરે
દક્ષીણમાં છે તુળજાભવાની, ચુવાળ બહુચર બાળારે આદ્ય
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, પુરજો સૌની આસરે
તમ ચરણનુ ધ્યાન ધરીને, રાખી બેઠા વીશ્વાસરે આદ્ય

પ્રભાતીયાં ૧૨ રાગ ઉપરનો

કરો કરૂણા માજી તમો મારી, જાણી દાસ તમારોરે
જાણી દાસ તમારો માજી, મુજ રંકને ઉગારોરે
જગ વીસે ઝગે જોત તમારી, તારો ગમે તો મારોરે કરો
મતી પહોચે કંઈ નહી મારી, કરતા તુજ વીસ્તારોરે
રંક મનુષ્યને રાય કરો મા, રાયને રંક જો ધારોરે કરો
કાયા ખોટી માયા ખોટી, જેવો કાષ્ટનો ભારોરે
તનમન અરપણ કર્યાં મેં તમને, બાળ જાણી સુધારોરે કરો
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, આસરો એક તમારોરે
કષ્ટ નષ્ટ મારા દુર તો કીધા, એવા તુજ ઉપકારોરે કરો

પ્રભાતીયાં ૧૩ રાગ આઇએ નંદલાલ

સેવો મારી માત સદા, પુરે આસ તારી
પુરે આસ તારી માતા, સુણો નર નારી સેવો

અમર અચળ નામ એહ, ભવ તારનારી
સંકટ કાપે કાપે ભવ ભવના, દાસ નીજધારી સેવો
સુખને આપે દુખને કાપે, એવી માત મારી
ડુબતી નાવ માએ તારી, બાળ નીજ ધારી સેવો
ગુણ ગાતા પાર ન આવે, અલ્પ મતી મારી
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે. રાખુ આસ તારી સેવો

પ્રભાતીયા સમાપ્ત.

ગુરૂવાચા (૧) રાગ ઝંઝોટી

સાર સાર, સૌમા ગુરૂ ગમ છે, તત્વ જગતનો સાર
ગુરૂગમ જ્ઞાન ગ્રહણુ કરી લેજો, સહો વચનનો માર
અનેક જન્મના સંકટ કાપે, મટે કર્મનો ભાર સૌમા
મોહ માયાનો સંગ તજીને, તજો મન અહંકાર
પાંચ ઇંદ્રીઓ વસ કરી લજો, ગુરૂચરણ ચીત્તધાર સૌમા
સુન સીખર પર મેવલા વરસે, શાંન્તી ગુર દીદાર
ચંદ્ર સુરજ બે જાપ અજંપા, અખંડ જોત અપાર સૌમા
હરીજન વિરલા વિચારી લેજો, પળ પળ કરજો પોકાર
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ વચન મન માર સૌમા

ભજન ૨ રાગ ઝીંઝોટી.

તાર તાર, જગમાં ઉતમ આવ્યો, મનુષ્ય દેહ અવતાર
સત સંગમાં તું કાંઇ નવ સમજ્યો, મુરખ મુઢ ગમાર
કાળ આવીને ઝપટી જાસે, કાંઇ ન લાગે વાર. જગમાં
પર નીંદા મુખે નવ કરજે, લેજે તત્વનો સાર
પરનારી પર ધનને દેખતાં, ખોટો ન કરજે વિચાર. જગમાં

તેનાથી તું ડરતો રહેજે, કરજે સુધ વિચાર
મોહ માયાનો સંગ કરેથી, ખાય કાળનો માર જગમાં
ગુરૂગમ જ્ઞાન ગ્રહણ કરી લેજે, તરવા આ સંસાર
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હૈયે હરખ અપાર જગમાં

ભજન ૩ રાગ મોંઢડાં ગોરશ લ્યો ગોરશ લ્યો.

ભજો રામ નામ નરનારી, સદાએ સુખકારી, સુખકારી
લેજો અરજી સેવકની સ્વીકારી, સદાએ
વહાલા વૈકુંઠ ફેરા વાસી, ગુણ ગાય આપની દાસી
મારી સુરતી ચરણની પ્યાસી: સદાએ
વહાલા હૃદય કમળ મુજ વસીયા, તમો પ્રેમતણા છો રસીયા
મુજ કર્મ પાપ સૌ ખસીયા, સદાએ
વહાલા અલ્પમતી છે મારી, નવ જાણું જારી વીજારી
તમ નામ તણી ગતી ન્યારી સદાએ
વહાલા રામપુરી તુજ દાસ: પુરો હરિજન ફેરી આસ
છે તમ ચરણે વિસ્વાસ. સદાએ

ભજન ૪ રાગ ઉપરનો.

સૌ ધરો નીરંજન ધ્યાન, થસે એ સુખદાઈ સુખદાઇ
છે જીવને એ સાચી કમાઇ, થસે એ
છે જ્ઞાન ગુરૂગમ ભારી, તે હરિજન વીરલે વીચારી
ધર્યું ધ્યાન અખંડ ધુન ધારી થસે એ
લ્યો ચંદ્રમા સુરજ બે સાધી, મટી જાય બધી ઉપાધી
ભણો અલખ નામ આરાધી, થસે એ
કરો સુનસીખર ઘરવાસો, નહી રહે કાળનો ફાંસો
ત્યાં ખેલ રચ્યો છે ખાસો, થસે એ

ગુરૂ ચરણુ કમળ ચીત ધારી, કોઇ દોક્ષ ન દેશો નરનારી
કરો સ્મરણુ વારંવારી, થસે એ
ગુરૂ નામ તણો વિસવાસ, રામપુરી ચરણુનો દાસ
પુરો હરીજન કેરી આસ, થસે એ

ભજન ૫ રાગ જંજાળી જીવડા.

કાયાના કરતા ખેલ રચ્યો છે તેં ખાસો
કારીગરી કરી વસાવ્યો હંસને ત્યાં વાસો,
કર્યો વાદી જેવો તમાસોરે, કાયાના
સુન સીખરપર અચરત દીઠું, ભરી છે અમ્રત ઝારી
અમીરસ પ્યાલા પ્રીતે પીજે, હળીમળી નર નારીરે કાયાના
રંગ બેરંગી કાયા બનાવી, કામ કર્યું બહુ ભારી
ગગન ગુફામાં ગેબી બોલે, મન મમતાને મારીરે કાયાના
કાચી માટીની કાયા બનાવી, કળા મેલી તેં સારી
હરિજન વીરલા મનમાં સમજે, અગમ ચોતરો ભારીરે કાયાના
સંત સમાગમ કર્યો વીના, નવ મળે મોક્ષની બારી
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, અલખ સમર મન મારીરે કાયાના

ભજન ૬ રાગ ગોડી.

પાર ન તેરો પાયો, જગત બીચ પાર ન તેરો પાયોજી
અજબ ખેલ બનાયો, જગત બીચ પાર ન તેરો પાયોજી
અનેક જનમ જીવ ફીરત અખંડા, મરમ તેરો નહી આયો જગત
કંઈ હુવો રાજા કંઇ હુવો રાની, દેવ દેવી હો પુજાયો જગત
અદભુત રચના તેરી બનીહે, આપ મે આપ સમાયો જગત
રોમ રોમ મેં તુહી પ્રગટહે, હરીજન ગુણ તેરો ગાયો જગત

બ્રહ્મા વીષ્ણુ મહેસ શેશકુ, તુહી જોકે ડોલાયો જગત
અચળ સચળ તેરો નામ અમરહે, મુરખ ભેદ ન પાયો જગત
ચંદ્ર સુરજ દો સાથમે લેકે, સુનસીખરપે ઠહરાયો જગત
રામપુરી કહે ગુરૂપ્રતાપે, હૃદયમેં દેવ દરસાયો જગત

ભજન ૭ રાગ ઇસ તન ધનકી

સંત સમાગમ હે સુખદાઇ, પ્રેમ કરી પીયો હરી ગુણભાઇ
સાસ ઉસાસકી દોરી ચલાઇ, સુનસીખર ઘર જાય સમાઇ સંત
એક અખંડ અનોપમ દરસ્યા, જોતમે જોત આય મીલાઇ સંત
ગ્નાન દીપકમે હોત ઉજાલા, ખુલજાય હૃદય કમળકા તાળા સંત
અખંડ બ્રહ્માંડપે હે અવીન્યાસી,મીટજાવે વહાંપે જીવકી ઉદાસી સંત
અમ્રત પ્યાલા પીપે જન પુરા, રહેવે નહી કોઇ દીન અધુરા સંત
ગુરૂગમ ગ્નાન ગ્રહણ કરી લીજે, તનમન અર્પણ ગુરૂજીકુ કીજે સંત
દેહ ધરી ગુણ ગાને હરીકા, ભુલ ગયો હવા ખાય કળીકા સંત
સંત સમાગમ ખાંડેકી ધારા, વીરલા સંત ઉતરે ભવપારા સંત
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હરીજન ખેલે ખેલ હરીકા સંત

ભજન ૮ રાગ સીતાજીના મહીના.

ગુરૂજી સંસાર સમુદ્રમાંય, ડુબી ડુબી મરીએરે
એવી દયારે કરો દીનાનાથ, બાના થકી તરીએરે
ગુરૂજી અખંડ દરીઓ અપાર, નવખંડ ભરીયોરે
તેમાં મુરખ રહ્યો શું મોહોલ, પામે મન ભર ચોરે ગુરૂજી
ગુરૂજી તરબેણી ટંકશાળ, સાનેથી સમજાવોરે
એવી મુજપર કરજો મહેર, પરીબ્રહ્મથી મીલાવોરે ગુરૂજી
ગુરૂજી આપ તણો આધાર, મુક્તિ મને દેજોરે
ગુણ ગ્નાન ગમ ભંડાર, ક્ષમા કરી કહેજોરે ગુરૂજી

ગુરૂજી તરણુ તારણુ ભગવાન, દયા દીલ લાવોરે
રામપુરી ચરણનો દાસ, માયાથી છોડાવોરે ગુરૂજી

ભજન ૯ રાગ સદર.

હરિજન હેતે ચાલો તમો આજ, ગુરૂગમ લેવારે
મળસે અમ્રત પ્યાલો અપાર, જેવા ચાખો મેવારે
હરિજન કરજો સુધ વિચાર, સદા સ્નેહ આણીરે
તજો મનથી અનીતિ અહંકાર, પીવો જ્ઞાન વાણીરે હરિજન
ભાવ થકી મળે ભગવાન, સદા મન સાથીરે
પ્રેમે વસીયલ ગુણુ નીધાન, દુખસુખ સાથીરે હરિજન
મેતો લક્ષ ચોરાસીની મહાંય, દીવસ બહુ કહાડયારે
સત ગુરૂજીએ પકડી બહાંય, કાળ ક્રોધ પાડયારે હરિજન
હરિજન અલ્પ મતી હું અજ્ઞાન, કાંઇ નવ જાણુંરે
રામપુરી ચરણનો દાસ, ગાય તમ ગાણુંરે હરિજન

ભજન ૧૦ રાગ ગજલ.

અહો નીસ ધ્યાનમે રહેવે, સોહી ભર ભેદકુ પાવે
ભરા હે અમ્રતકા કુંપા, પીવે જો હોય તદરૂપા
પાવે સોહી પાર લગ જાતા, લગે નીસદીનકી સુરતા
નીરખે નીત નામકા નુરા, પરસે જન સંત કોઇ પૂરા
કટે વીસી ભંગકી જાલા, ખુલે સોહી બ્રહ્મકા તાલા
કરે ખોજ દ્વારકુ પાવે, દ્વારા બીચ દેવ દરસાવે
જબી મન માયાસે તુટે, તબી જીવ કાળસે છુટે
મીટે મન હોત અભંગા, ચડે સહજાઇ દાન રંગા
મીટે મન જાન ઉજીઆલે, વોહી બ્રહ્મ જ્ઞાન સંભાલે
પીયે બીન પ્યાસ નહી બુઝે, ખાયે બીન સુધા નહી બુઝે

ગુરૂબીન બ્રહ્મ નહી પાવે, રહેણીબીન મોક્ષ નહી આવે
ગુરૂ ગમ જ્ઞાન જો લાવે, વોહી રામપુરીકા ભાવે

ભજન ૧૧ આશાગોડી.

એ મંદીર નહી તેરા, હંસારે જીવ એ મંદીર નહી તેરાજી
કયો તું કરે મેરા મેરા, હંસારે પ્રાણી એ મંદીર નહી તેરાજી
કહાંસ આયો કહાં જાવેગો, ખોજ તુંકર ઘર તેરા હંસારે
નવ માસ લગ જીવ રહયો ગરભમે રટત હરીકુ અંધેરા હંસારે
છુટકે ગભસે બાર આયો જબ, કરત પોકાર તેરા મેરા હંસારે
બાલપનો સબ ખેલ મે ખોયો, દેખા ન સાંજ સબેરા હંસારે
દેખ તારીયાકુ જવાની ખોઇ, છાયા આંખોપે અંધેરા હંસારે
વ્રધ્ધપનો જબ આયો મુરખ જન, જમને આયકે ઘેરા હંસારે
તબ હરી હરી રટન લગ્યો મુખસે, પાર લગા બેડા મેરા હંસારે
ફરે બખત તું બાંધ્યો ન બખતર, ખોય બેઠો સબએરા હંસારે
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, સત સંગમે ડાર ડેરા હંસારે

ભજન ૧૨ રાગ બોલમાં બોલમાં.

રખડી રખડી રખડીરે, ભજન વિના રહયો જીવ રખડી
સત સંગમાં તું જરા ન સમજયો, પારકી નીંદા બહુ કરીરે ભજન
પર ધનને પર નારીને જોતાં, જીવ ફરે જેમ ચકરીરે ભજન
અંધા ધુંધમાં કાંઇ નવ દેખે, જાણે ન વાણી ચીત ધરીરે ભજન
કાળ આવાને પકડી જાસે, જેવી કસાઇ હાથ બકરીરે ભજન
તારૂ તે તું ખોળ મુરખ જન, કેમ ખુવે હાથે કરીરે ભજન
ચંદ્રમાં સુરજ બે સાધી લેને, મન મમતા સુળી ધરીરે ભજન
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ ચરણ ચીત દે ધરીરે ભજન

ભજન ૧૩ રાગ જમકા અજબ તડાકા બે.

મન તું શું કરવા આથડે, જ્ઞાનગમ ગુરૂ વિના નવ પડે
ખેવટીયાની ખોજ કરી નહીં, બેઠા નહીં નાવડે
તુંબડું લઇને તરવા જાતા, મધ્ય દરીએ આથડે જ્ઞાન
જાણ્યા વગર વાદીની વીદ્યા, હાથ ઘાલ્યો રાફડે
મણી મેળવતાં ફણી મળેતો, ઉછળીને આભડે જ્ઞાન
ગુરૂ મળ્યા વીન ગાન કળાનો, તાળ ચુકે તાકડે
જાણે નહી કંઇ રાગ રંગમાં, ઉંટ પેઠે આરડે જ્ઞાન
અભ્યાસ કર્યા વીન અખાડામાં, કેમ મલ નીવડે
દાવ પેચમાં કાંઇ નવ સમજે, લાતમ લાતા લડે જ્ઞાન
કડીયા કેરા શીશ થયો નહી, વીના ધોર થાપડે
દે ઔષદ ઉસ્તાદ વીના તો, શરીર આખું સડે જ્ઞાન
કથા સાંભળવા ઘાટ ઘડે પણ, વિચારી પાછા પડે
પરનારી પરધનને દેખતાં, ચીત ચડે ચાકડે જ્ઞાન
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ વાણી મનમાં જડે
ધ્યાન ધરે જો ગુરૂ ચરણનુ, પાપ બધુ રખડે જ્ઞાન

ભજન ૧૪ રાગ નવીન.

માન માન તું મન મસ્તાના ક્યા ભરમમાં ડોલે
સાચો નામ હરીનો સમરી, પ્રભુ ભજી નીરભય હોઇલે
તારી નુરત સુરતપર જોઇલે, તારી દેહ વચે દાતા જોઇલે એ હાંહાં
રામ નામની લાગે તાળી, ભમર ગુફામાં જોઇલે
અમર કાંઠડે નેણા નાસકે, સોઇ સુખમણ ઘર જોઇલે
તારી નુરત સુરતપર જોઇલે, તારી દેહ વચે દાતા જોઇલે એ હાંહાં
દીલદરીઆવમાં દેવ બીરાજે, દરસણથી સુખ પાઇલે

ગુરૂગમ જ્ઞાન ગ્રહણ કરી મનમાં, પાપ કરમના ધોઇલે
તારી નુરત સુરતપર જોઇલે, તારી દેહવચે દાતા જોઇલે એ હાંહાં
અમીરસ પ્યાલા પુરણ ભરીયા, પ્રેમે કરી તું પાઇલે
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, જીવને સીવ બનાઇલે
તારી નુરત સુરતપર જોઇલે, તારી દેહવચે દાતા જોઇલે એ હાંહાં

ભજન ૧૫ રાગ જંજાળી જીવડા

હીણુ ભાગી મનડા, તેં તારૂં પોત પ્રકાસ્યું
મુરખડા જીવડા, ઠેમે કમાડ સીદ વાસ્યું
કાચી કાયા પડીજ રહેશે, કેમ બીડે તું બાથે
ચોળી ચોળીને બહુ નવરાવી, નવ આવે તુજ સાથેરે હીણુ
સગા વહાલા સ્વારથના છે, સાથે ન આવે કોય
નારી પ્યારી સૌ વેગળી રહેસે, અંતે એકલો હોયરે હીણુ
નીચ કામથી કીરતી મેળવવી, બહુ મોટા કહેવાણા
ધર્મ કર્મને સમજ્યો નહીં કંઇ, હાથમાં લીધા પાણારે હીણુ
બહુ મહેનતે ધન મેળવ્યું, લક્ષ્મી લાખ કરોડ
ધર્મ કામમાં પૈ નવ દીધી, કરી ગયો દોડા દોડરે હીણુ
અપાર સંસાર અંદર આવી, મર્મ ન લીધો સાર
મોહ જાળમાં પડયો ફસાઇ, જઇસ નર્કને દ્વારરે હીણુ
દીપક ઉપર દોડી પતગ્યું, પડી પડી ઝપડાય
આપ સ્વાર્થે જાણે નહીં કંઇ, લીયે દેહપર લહાયરે હીણુ
તેતર ઉપર ફરે બાજ તેમ, દેહના ઉપર કાળ
અભાગી તું ચેતી લઇને, જરાનો નેણે ભાળરે હીણુ
સંત સમાગમ જરા ન સમજ્યો, કર્યું બહુ અભીમાન
અંત સમયમાં નીપજંસે શું, તેનું લાવતું ભાનરે હીણુ

રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ વચન મન આણુ
સત્ય સમજી લે જ્ઞાન ગરૂથી, થાશે નક્કી કલ્યાણરે હીણુ

ભજન ૧૬ રાગ ભેરવી તજ દીયો પ્રાન

કાયા તો સુકાઇ, છોડ ગયો પ્રાની
છોડ ગયો પ્રાની, જરા દયા નહી આની છો૰
છોડ કાયાકુ ચલ નીકલોવો, જરા સમજ નહી લીની
બહોત જતન કાયાને કીને, તોબી છોડહી દીની છોડ
જરા ભરોસા નહી જીનેકા, દો દીનકી જીંદગાની
સગા સબંધી સાથ ન આવે, આખર હે ધુડ ધાની છોડ
કચ્ચી મટીકી કાયા બનાઇ, લાય બસાયો પ્રાની
તુરત સુરતકી દોરી લગાઇ, વહા તેરી અયશાની છોડ
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, રામ સમર મન જ્ઞાની
રખ ભરોસા તુહી રામકા, ફાની જગત બય માની છોડ

ભજન ૧૭ મન તું બ્રહ્મરસ ભોગવનાર.

જીવ તું અમીરસનો પીનાર, સીદને માયાનો ખા માર
પાણીના પરપોટાની ભાઇ, આશા લાંબી કેવી
ઘડી એકમાં ફુટી જાસે, ઉમર આશા એવી જીવ તું
ખાંડાધારે મદનું ટીપુ, ચાટતાં જીભ કપાસે
છેલાઇમાં બહુ વાંકો ચાલે, અંતે જમડા ખાસે જીવ તું
કલાલના ઘર કેરૂ ઉંદર, પીને દારૂ ડોલે
મારી ઝપાટો ઝાલ્યો મનીએ, તરત કાળજુ ફોલે જીવ તું
ખાખરમાં રહેનાર ખીલોડી, સ્વાદ સાકર નહી જાણે
અક્કરમી અમ્રત નવ સમજે, મરે ખેંચી તે પાણે જીવ તું
હડકાયલું કુતરૂ નાસે, બેસે નહીં તે જરાએ

વીશયવાળા તો વળખાં મારે, કુબે દુખને દરીએ જીવ તું
કાયા ઉપર કાળ ભમે છે, તરત પકડી જાસે
રહેશે જીવના ધાર્યા મનમાં, પછી જીવ પરતાસે જીવ તું
આવ્યો કયાંથી કયાં જવાનો, કર તપાસ તું તેનો
સોધી લે તું સતગુરૂ તારો, ઉકેલ પાડસે એનો જીવ તું
સુઝ પડે નહી સોમણુ તેલે, વણુ દીવે અંધારૂં
ગ્નાન વીના બહુ ગોથા ખાધા, મુકયુ ન તારૂ મારૂ જીવ તું
કરી કાગડે કાસી યાત્રા, વીસ્ટા રહી ગઇ વહાલી
સ્વાન પુંછડી સો વરસે કાઢી, અંતે વાંકી બાળી જીવ તું
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, સૌ કોઈ ધરજો કાને
ધરો ધ્યાન સૌ ગુરૂ ચરણુનુ, તેથી મન મુજ માને જીવ તું

ભજન ૧૮ રાગ ગણુપતી ગાઉ સદા સુખ પાઉ.

ગ્નાન ગુટીકા પાઇ મોરે દાતા, ગુરૂજી ગ્નાન બતાઇ હો હોજી
કાળ ક્રોધકુ દુર હઠાઇ, મોરી સુરતી સબદમે મીલાઈ મોરે
સાસ ઉસાસકી દોરી દીખાઇ, મોરી સુરતી સમજપે ઠહેરાઈ
ચંદ્ર સુરજ દો સાથમે લેકે, સુનસીખરપે ઠહેરાઇ મોરે
ગગન ગુફા મેં ગેબી બીરાજે, જોતમે જોત છવાઇ
અરસ પરસ તું કરલે દીદારા, અનહદ નાદ સુનાઈ મોરે
અમીરસ પ્યાલા પુરણુ ભરીયા, પીયો હરીજન ભાઇ
પીવે સોહી પાર લગતહે, મુરખ ગોથાં ખાઇ મોરે
રોમ રોમ રણુકાર ચલતહે, આઠ પહેર ઝણુકાઇ
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, અરસ પરસ દીખલાઇ મોરે

ભજન ૧૯ રાગ જમકા અજબતડાકા બે.

ગ્નાનમાં જેની સુરતા ગળે, ભજનની પાપ બધા પરજળે
રામ નામ ઘંટીની અંદર, દોશ ભીતર ના દળે
સુરતી સમ્રતી જોને વિચારી, શુકમણા આવીને ભળે ભજન
જગત કરે સૌ ખેતીવાડી, ખબર પડે નીજ ખળે
હરી નામનું ધન સંઘરેતો, કર્મ આવીને ભળે ભજન
લીલા સુકા લાકડા સૌ, પવન મધે પરજળે
પાપ કરમના હરી પ્રતાપે, આવી એમા બાળે ભજન
હરીજન સૌ હરી જનોને, માન મુકીને મળે
પ્રાણુ રૂપ તણો નીજ આનંદ, મન માહી ઉછળે ભજન
ટાળી અકડત અંતરમાંથી, સત સંગે ચીત ભળે
સુખદાઇ સંત તણી સીખામણ, ધ્યાન ધરી સંભાળે ભજન
હરતા ફરતા મનની અંદર, રામ નામ ધન રળે
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, તો મનની મમતા ટળે ભજન

ભજન ૨૦ રાગ કાલીંગડો.

સમજ મન માંઇરે, વિચાર કાંઇ કાંઇરે
હરી નામ તું હેતે ભજીલે, સાચી એ તારી કમાઇરે સમજ
પાર કરે એ બેડો તહારો, આપશે મોક્ષ ભાઇરે સમજ
મનરૂપી ઘોડાને વાળો, બુદ્ધીની લગામ લગાઇરે સમજ
બાળપણો તેં ખેલમાં ખોયો, જવાની ભોગમાં ગમાઇરે સમજ
વ્રધપણે તું ભજે હરીને, ઠગવાની બાજી રચાઇરે સમજ
કાળ આવીને મારે ઝપાટો; ક્ષણુમા જીઇસ ચવાઇરે સમજ
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ખોટી આ દુનીયા સગાઇરે સમજ

ભજન ૨૧ રાગ ધનાશ્રી.

સીદને દેહ ધરી, ભજન વિના સીદને દેહ ધરી
તુજ જનુની ભારે મરી, ભજન વિના સીદને દેહ ધરી
રામ સમરલે મનમાં પ્રાણી, તેથી તું જાય તરી ભજન
લક્ષચોરાસીના ફેરા એ ટાળે, આવે ન જન્મ ફરી ભજન
કાળ ક્રોધને દુર કરી દે, મુખે તુ ભજ શ્રીહરી ભજન
રામ ભજનના બખતર સજીલે, મન મમતા દુર કરી ભજન
એ વીન બીજી મોક્ષની બારી, જઇસ સંસાર તરી ભજન
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, લે રામ નામ સમરી ભજન

ભજન ૨૨ રાગ સીતાજીના મહીના.

સાચી પ્રગટે જો પ્રીતડી, સહેજે ભેટે ભગવંત
એવા સંત આ જગતમાં, કોઇ વિરલા અનંત સાચી
ચાતક ચાહત મેહને, બાંધી તેનાથી પ્યાર
ચંદ્રમાં ધ્યાન ચકોરનું, એથી ખાય અગાર સાચી
પંખી હરીયલ કેરા હૈયાનો, જુવો લાકડાથી ભાવ
પ્રાણ જતા પણ નવ મુકે, ધરે જમીને ન પાંવ સાચી
મનડુ બંધાણું દીવા જોતમાં, પ્રેમી જુઓ પતંગ
રોકીએ તો પણ નવ રહે, બાળે પોતાનું અંગ સાચી
સાંભળી વેણુના શબ્દને, મુકે ચરવા નીશાન
મોહ્યા તે નાદમાં અગલા, ભુલ્યા શરીરનું ભાન સાચી
સતી પતી તણાં સંગમાં, બાળે આપ શરીર
ઘોડા શુરો સંગ્રામમાં, મેલે પોતાનું શીર સાચી
ભમરો કમળ કેરો ભોગીયો, ખુવે પ્રેમનો પ્રાણ
ગુરૂ પ્રતાપે રામપુરી, કહે પ્રીતી બંધાણ સાચી

ભજન ૨૩ રાગ લાવણી મન તું સમરણ કર હરીકા.

કાયા કારમીરે, આતો કાચ તણો છે કુંપો
નહી રહે જાળવીરે, ચાલ્યા ગયા કૈકતો ભુપો
હસી હસીને વાત કરે શું, ઘડીમાં બગડે પીઠી
દીઠી દીઠી ઘણાની દીઠી, ઝડપ આવી ગઇ ચીઠી કાયા
માત તાત જાણે પુત્ર હમારો, થાય નીસદીન મોટો
મોત આવસે નજીક એકદીન, થસે ખેલ ભાઇ ખોટો કાયા
ભાઇ બોલે બંધવ અમારો જીવો ભવભવ જોડી
આવી અચાનક કાળ પકડશે, તરત નાખસે તોડી કાયા
નારી જાણે સ્વામી મારા, અમર જીવો અવીનાસી
દીન એક ઝટીયાં તરત ઉતરસે, કાળ કરશે ઉદાસી કાયા
અંગ સોળ સણગાર સજીને, મન માંહી બહુ રીઝો
લાલ વેરાગણુ એક દીન બનવું, વેસ બદલવો બીજો કાયા
મુખડુ દેખો લઇ દરપણમાં, જમની સમજો સહેમાં
કાગ કરસે એક દીન કળાહળ, ઝડપ સુવાડે ચેહમાં કાયા
ઘરબાર સંસાર તજીને, જાવું એક દીન મેલી
ગુરૂ પ્રતાપે રામપુરી કહે, નથી હરી વીના બેલી કાયા

ભજન ૨૪ રાગ બતાદે સખી કોન.

ભજને મનડા મુખેથી સીતારામ, મુખેથી સીતારામ ભજને
ખોટુ આ જગછે તમામ, ભજને મનડા મુખેથી સીતારામ ભજને
હરી જગતના તારણ મારણ, આપે મોક્ષનું ધામ ભજને
સંસાર વ્યાધી જુઠી ઉપાધી, સાથે ન આવે દામ ભજને
કાયા છે ખોટી માયા છે ખોટી, ખોટા સબંધી તમામ ભજને

તરણુ તારણુ અધમ ઓધારણુ સાચુ પ્રભુજીનુ નામ ભજને
કર્મ બંધનથી છુટકો કરશે, સુંદીર સુરત શ્યામ ભજને
રામપુરી કહે ગુરૂપ્રતાપે, તન મન અરપ્યું તમામ ભજને

ભજન ૨૫ રાગ સીતાજીના મહીના.

હરી નામ લેવાને હુંસીલા, સ્રષ્ટીમાં હરીજન
ખાઇ જાણે શુ ખર ખીરને, ઉલટે ઉકરડે મન હરી નામ
મોતીને કાગડો શું કરે, ખાય મોતી મરાળ
પાડાને પાનના બીડા શાં, સોધે પાડો પરાળ હરી નામ
આંધળો સમજે શું આરસી, જાણે છાણા સમાન
બેહરા આગળ સંખનાદ શું, નહી ઉધડે કાન હરી નામ
ગેંગાને ભમરે ભોળવી બતાવ્યો બધો બાગ
જોતાં બગીચાના ઝાડને, જોયો વિષ્ટાનો ભાગ હરી નામ
સમઝે નહી સ્વાન સંપમાં, ઘણો દેતાં ઉપદેસ
નજરે જાતીલાને દેખીને, મનમાં લાવે દ્વેશ હરી નામ
ભોજન અનનાં શા ઉંટને, રીઝે ઝાંખરા જોઇ
વળગી છતડી અડાંણુમાં, પીસે દુધ મેલી લોઇ હરી નામ
ઇચ્છે પુરશોતન કાતડો, મળે એક નહી ઇલાજ
કાળા તે રંગની કામળને, ચડે રંગ નહી સાજ હરી નામ
નીર તે ખારાની માછલી, મીઠા નીરે મરી જાય
કુતરૂ ખીરને ખાય તો, ઉલટી ઓચીંતી થાય હરી નામ
આખી સૃષ્ટી કેરી ચક્ષુને, સુરજ ઉગે સુખ થાય
સૃષ્ટીમાં ઉલ્લુક અભાગીયાં, દીવસે એને ન દેખાય હરી નામ

ખાય સાકરને સૌ જનો, સુંદીર કરવા કામ
કાંકરો ખર જો ખાયતો, જોખમ જીવનું થાય હરી નામ

ગુરૂ પ્રતાપે રામપુરી, કહે દાખલા પ્રમાણુ
અલ્પમતીથી અરાધીયા, ક્ષમાં માગુ સુજાણુ હરી નામ

ભજન ૨૬ રાગ પાવારે ગઢથી ઉતર્યા.

કોપી રહ્યો છે દેહ ઉપર કાળ મુરખ લે માની
બાંધ પાણી પહેલાં તું પાળ મુકી દે હેવાની
નથી ઘડી તણો પીસ્વાસ મુરખ લે માની
આતો સ્વપના જેવી વાસ મુકી દે હેવાની
એળે ખોયો બધો અવતાર મુરખ લે માની
માથે તારા છે જમનો માર મુકી દે હેવાની
થાસે મનનું ધાર્યું તુજ ધુળ મુરખ લે માની
ખુવે ઉંઘમાં વખત અમુલ્ય મુકી દે હેવાની
આવ્યો ગર્ભમાં કરી કોલ મુરખ લે માની
તારા હૈયામાં બાંધી જો તોલ મુકી દે દીવાની
જોતા જોતામાં આયુષ્ય જાય મુરખ લે માની
ઉઠી ડહાપણુમાં તુજ લહાય મુકી દે હેવાની
આવ્યું કીનારે ડુબસે નાવ મુરખ લે માની
રાખ હરી ભજ્યાનો લાવ મુકી દે હેવાની
નહી નહાયો ગોદાવરી ગંગ મુરખ લે માની
નહી કર્યો હરીજન સંગ મુકી દે હેવાની
નહી ગયો તું દેવ દરસન મુરખ લે માની
કેમ થાસે જગદીસ પ્રસન્ન મુકી દે હેવાની
તાકે ખાવા મફતનો માલ મુરખ લે માની
ચાલે ચાલવામાં તું તો કુચાલ મુકી દે હેવાની

રાખ હરી ભજ્યામાં પ્રીત મુરખ લે માની
કહે રામપુરી તો ખચીત મુકી દે હેવાની

ભજન ૨૭ રાગ ભેરવી

મુરખ મન કેમ ના ભજે ગોપાલ કેમના ભજે ગોપાલ મુરખ
રંગ રંગના પહેર્યા પોશાગ, નાખી ગળામાં મોતીની માળ
મુખેથી કદી હરી ન બોલ્યો, ફુટયું તારૂં કપાળ મુરખ
દાળ ભાતને લાડુ લાપસી, ખાઇ વધાર્યા ગાલ
જમના દુતો આવી પકડશે, કરશે તુને બે હાલ મુરખ
ત્રણ દીવસ તુજ તીરીયા રૂવે, માત રૂવે લાંવો વહાલ
સગા સબંધી સાથ ન આવે, બાળે હાલને હાલ મુરખ
ક્ષણ એક વાર કરે નહી પાછળ, વેંચી લે ધન માલ
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હરી ચરણ સંભાળ મુરખ

ભજન ૨૮ રાગ કામણ દીસે છે અલબેલા

હરી ગુણ ગાયા વિના, અમથાં વરસ ગાળીયાંરે હરીગુણ
જુઠી પ્રીતી જુઠી માયા, જુઠી મોહ ભરેલી કાયા
વીના હરીગુણ ગાયા, ભવ તેં બાળીયાંરે હરીગુણ
કોઇની છત નવ સદાય છાજી, જેવી માંડી આતસ બાજી
રાજી થાય શું જોઇ, મંદીર માળીયાંરે હરીગુણ
જાણ્યા મનમાં નહી હરીને, લીધી ભુંડાઇ ઝાંઝ ભરીને
વિના દયાના દાન કર્યા, તેં બાળીયાંરે હરીગુણ
અવળા રસ્તે ઉમર આખી, મણી ચીંતામણ ખોઇ નાખી
મન મધે તેં રાખી, તીખી પાળીયાંરે હરીગુણ
રાજા ધર્મની આગળ ધરસે, ત્યાં તારા પગતો થર થરસે
ચડીને જમડા કરસે, તુને ઇટાળીયાંરે હરીગુણ

ધાત મરણુની નહી મટવાની, જો જાગી નથી વાર જવાની
નહી આવે તુજ સાથે, વાલ નીરાળીયારે હરીગુણ
વસ્ત્ર તારાતો લુટીજ લેશે, લઈ જઈ બહાર ઝટ બાળી દેસે
ગુરૂ પ્રતાપે રામપુરી કહે, રહેશે રાળીયાંરે હરીગુણ

ભજન ૨૯ રાગ મને માયા લગાઠી મત જાવરે

મને એકલડી મુકી નવ જાવરે, હંસા મુજ પ્યારાજી
મને પ્રીતીમાં ફસાવી નવ જાવરે, હંસા મુજ પ્યારાજી
બહુ દીન કરી તમે ચાકરી, હંસા મુજ પ્યારારે
તમે દયા ન ધરી દીલ માંયરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
કાચી માટીની કોટડી, હંસા મુજ પ્યારારે
તેને તુટતા ન લાગે નહી વારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
બહુ દીન ભટકયો ભુલમાં, હંસા મુજ પ્યારારે
તને ગુરૂ ગમ નાવી લગારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
જળ વીનાની ઝુરે માછલી, હંસા મુજ પ્યારારે
તેમ ગુરૂ ગુરૂ કર તું પોકારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
ભજન કરી લે તુંતો ભાવથી, હંસા મુજ પ્યારારે
તારા કર્મ પાપ મટી જાય, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
ફર્યો લક્ષ ચોરાસીની માયરે, હંસા મુજ પ્યારાજી
તને જ્ઞાન ન આવ્યું તલ ભારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને
રામપુરીની, વિનતી, હંસા મુજ પ્યારારે
તુતો પળ પળ કરજે પોકારરે, હંસા મુજ પ્યારાજી મને

કવીત ૧

ગુરૂજીને માને કોણ, રામને જાણે છે કોણ
કથાને સાંભળે કોણ, ગીત નાટકના ગવાય છે

બુધનેતો હસે કસે. પાટલુન કોટ પહેરી
ખમીસ ને જાકીટ, નેકટાઇ કોટે ગાલે છે
આપ ચાલ પર હરી, પરાયાની ચાલ ચાલે
મારીને તમાચા, મુખ લાલતો બનાવે છે
કહે દાસ રામપુરી અધર્મનો પાયો થયો
સૃષ્ટી માંહી અંધકાર, સર્વે દેખાય છે

કવિત ૨

સરદાર સોમ થયા, કવીયોના ભાર ગયા
રામ નામ પરહરી, ગુણ પૈસાના ગાય છે
ખોટા રોજગાર થયા, વિચાર આચાર ગયા
સતને સંસાર મુકી, અસતને ધાય છે
અસલના હતા તે તો, કમસલ થઇ ગયા
કમસલ આજકાલ, અસલ કહેવાય છે
રામપુરી કહે તમો, સમજો ચતુર નર
આજ કાલ પુરો કળીકાળ તો દેખાય છે

કવીત ૩

પતીવ્રતા નારી તે તો, વ્યભીચારી પદ ધારી
સતી નામ મન ધરી, આંખ બીજાથી લડાવેછે
શ્રેષ્ટ ભુમી ભ્રષ્ટ થઇ, મેઘની તો વૃષ્ટી ગઇ
ભુમીપર કુદ્રષ્ટી થઇ, અનીતી તો ભાવે છે
સત્યનો પ્રકાસ ગયો, વચનનો વિશ્વાસ ગયો
પ્રેમનો પ્રભાસ ગયો, દ્વેષ વધી આવે છે
રામપુરી કહે સાંભળો, સુજાણ સૌ
સુરાવો સુર મુકી ભ્રષ્ટ પદ ધારે છે

કવીત ૪

માને નહી મુરખ, કહુ કેટલું હુ ઘડી ઘડી
મીત્ર ઓ સુધારો મતી, જગતના જાળથી
કપટી તું ફાવ્યો, ફંદાના શીતુર વીસે
નષ્ટ ઠગાયો, તન મન માલથી
નવ જીવ માન્યો, ધરાયો નહી જગતમાં
સાથ નહી આવે, ત્રીયા તુજ વહાલથી
રામપુરી કહે, સમર તુ રામ નામ
મોક્ષપદ મળસે, હરી ગુણ નામથી

કવીત પ

સ્નાન કર્યાં જમના જળમાં બહુ
પ્રાણ ન પોતાનો, સુદ્ધ ના બનાવીઓ
યોગ સન્યાસ પહેર્યાં ઘણા પ્રેમથી
યોગના તો ધર્મકર્મ, મનમાં ન લાવીઓ
ભણે વેદ બ્રાહ્મણ, ઘણા નીત નેમથી
વેદના તો ભેદ જરા, મનમાં ન ફાવીઓ
કહે રામપુરી એવા ભ્રષ્ટ થયા ઘણાઘણા
સૃષ્ટી ઉપર જન્મ લઇ, કુળને લજાવીઓ

કવીત ૬

બોલો મીત્રો બોલ, તમો તોલ કરી મન વિસે
અનીતીને નીતી આપ, મનમા વિચારીને
ચાડીને અનાડી પણ, મન થકી દુર કરી
અને પર નારી તજી, કરો કાજ સત્ય ધારીને
જન્મ નીજ નમ્રતાથી, જગમાં ગુજારી લઇ
માર મન મમતાને, ક્રોધને વિસારીને

કહે રામપુરી મીત્રો, ભણો રામ નામ મુખે
રાખો નીત મન વિસે, કુંજના બીહારીને

કવીત ૭

માળા એક તુળસીની, બીજી રૂદ્રાક્ષ તણી
કમળના બીજની પણ, માળા સારી થાય છે
આંબળાની માળા બને, સોભીક પ્રવાળ તણી
અવી એવી માળા ઘણી, પુરાણુમાં ગવાય છે
જપના કામે છે ઘણી, તુળસીથી મોક્ષ મળે
રૂદ્રાક્ષ પહેર્યા થકી, પાપ બધા જાય છે
રામપુરી કહે ભક્તિ, ઉપજે જેના ઉર વીસે
એવા સંત કેરા હ્રદયે, માળા મનભાય છે

કવીત ૮

રૂદ્રાક્ષ તુળસી પહેરી, કોધ કરે ચોરી જારી
નીંદા કરી જુડ બોલે, પાળે ના આચારને
તેના ડીલે રોગ થાય, ભોગવે કોડ સદાય
અંત કાળે જમદુત, મારે તેને મારને
સાણસીથી તોડે ચામ, દંડે હણી દેહે ડામ
બહુ બહુ દુઃખ પછી, દે છે એ ગમારને
વિપ્ર વેદ વિષ્ણુ તણી, નીંદા કરે જે નાર
રામપુરી કહે પામે, ખર અવતારને

છપ્પો ૯ ગાંજાનું

ગાંજા ગુનીજન જો પીયે, દીયે દરસન ભગવાન
લાખત જામે ગુન ભર્યો, સમજે જો ગુનવાન
સમજે જો ગુનવાન, જ્ઞાન સુખ વાસે પાવત

જાવત દીલસે દુખ, સુખ સંપત ધન પાવત
છાવત મુખપે નુર, સુર સુરાતન આવત
ચહાવત સંત સુ જાન ધ્યાન શંકરમે જાવત
કહે રામપુરી નીત ગ્નાન, ધ્યાન જો કરે નીલમકો
દુઃખ સંકટ મીટ જાય, સ્વાર્થ તો સરે જનમકો

કવીત ૧૦

ગાંજાના ગુમાની, ઠુંગા પાણીમા ન ધાણી હોય
જાણી જાઇ મોતની, નીશાની શાને કીધી તેં
માર્યો દમ તાહરો, નં જાણુતો ગાંજાનો માર્યો
આતો કાળી નાગણુની, અગન ને પીધી તેં
ઓરી જેણું નીસા, તેતો નીશા તન ધન વહેરી
કહે વાણી કુવાણીને, જવાની રદ્દ કીધી તેં
રામપુરી કહે, આનંદના બદલામાં નંદ બની
નીશામાં નીશાની, મોત તણી શાને લીધી તેં

ભજન

ઇતના તુ કરના સ્વામી, જબ પ્રાણુ તનસે નિકલે.
ગોવીંદ નામ લેકર—ફીર પ્રાણુ તનશે નીકલે.
શ્રી ગંગાજીકા તટ હો—યા જુમનાજીકા બટ હો,
મેરે સાવરા નીકટ હો— જબ૦
શ્રી વંદ્રાવનકા સ્થલ હો—મેરે મુખમે તુલશી દલહો.
વીષ્ણુ ચરણુકા જલ હો— જબ૦
સનમુખ શામ ખડા હો, બંસીકા સ્વર ભર્યા હો;
તીરછા ચરણુ ધર્યાં હો— જબ૦

સીરસોહના મુકુટ હો મુખડેપે કાલી લટ હો;
યહી ધ્યાન મેરે ઘટહો— જય૦
જબ કંઠ પ્રાણ આવે, ક્રોધ રોગ ના સતાવે,
યમ દરશન ના દીખાવે.
મેરા પ્રાણ નીકલે સુખસે, તેરા નામ નીકલે મુખસે;
બચ જાઉં ઘોર દુખસે. જય૦
ઉસ વક્ત જલ્દી આના, નહી શ્યામ ભુલ જાના;
બનસીકી ધુન સુનાના જય૦
યહ નેકશી અરજ હૈ, માનો કયા હરજ હૈ,
કુછ આપકા ફરજ હૈ. જય૦
વિદ્યાનંદકી એ અરજી–ખુદ ગર્જકી હે ગરજી;
આગે તુમારી મરજી. જય૦

ભજન

લગાલે પ્યારે રામ ભજનસેં પ્રીત;
માતા પીતા સુત બાંધવ નારી, સબ દો દીનકે મીત;
પરમેશ્વર નિજબંધુ તમારો, સદા રહે સંગીત લગા લે૦
અપને અપને સ્વારથ લાગે, યહ સબ જગકી રીત;
પર[illegible] સાધન કારણ, સબ હોવે વિપરીત. લગા લે૦
સકલ જગતકા પાપ નિવારે, હરીકા નામ પુનીત;
ભવસાગરકે તારણ કારણ, સુમરો મનકો જીત લગા લે૦
તન મન જોબનકા મદ ત્યાગો, સબસે રહો વીનીત
આત્માનંદ શરણ પડ પ્રભુકી, સબ દુઃખ જાવે મીટ. લગા લે૦

સમાપ્ત.

ફક્ત થોડી નકલો સીલીકમાં રહી છે માટે તાકીદે મંગાવો.
નહિ તો પસ્તાશો.

એકે અવાજે વખણાયેલું પુસ્તક.

દુ:ખી દંપતી યાને વિશુદ્ધ પ્રેમનો વિજય

આ પુસ્તકમાં પતિવ્રતા સ્ત્રીને અનેક કષ્ટો પડવા છતાં પોતાનું સતીત્વ કેવી રીતે સાચવી શકે છે. તેમજ સજ્જન પુરૂષ અપૂર્વ પત્નીવ્રત દાખવીને દરિદ્રતા પસાર કરી સત્ય અને નીતિથી સુખની સીમાએ પહોંચતાં આખરે દેશ સેવામાં કેવી રીતે જોડાય છે વગેરેનું રસ પૂર્ણ વર્ણન કરી, કન્યા વિક્રય, વૃદ્ધ લગ્ન, સટ્ટો, વિષયાંધતાથી કેવાં કેવાં ભયંકર પરીણામો આવે છે. ઇત્યાદિનો આબેહુબ ચિતાર આલેખવામાં આવ્યો છે; માટે આ પુસ્તક અવશ્ય ખરીદવા યોગ્ય છે. આ પુસ્તક વાંચવા લીધા પછી નીચે મુકવુ ગમતું નથી; માટે તાકીદે મંગાવો. આ પુસ્તક સ્ત્રી, પુરૂષો તેમજ બાળકોને વાંચવા લાયક છે કીંમત ફક્ત દોઢ રૂપીઓ ટપાલ ખર્ચ ચાર આના જુદું.

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાલા કાલુપુરરોડ, અમદાવાદ.